

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุด เกี่ยวกับการดำเนินการ
ทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

ได้มีหนังสือลง

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการสูงสุด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติคณะกรรมการอัยการ
(ก.อ.) ในการประชุม ก.อ.ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ว่ากรรมการฯ แต่ละท่าน
ลงมติดังไร รวมทั้งการนับคะแนนเสียงข้างมาก และวิธีการลงคะแนนเสียงในการพิจารณาทางวินัย
ผู้อุทธรณ์

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(คก)/๒๗๓๗ ลงวันที่
๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผล
ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๑๕
(๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงาน
อัยการสูงสุด หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้
ความว่า ด้วยมีผู้ทูลเกล้าถวายฎีการ้องเรียนกล่าวโทษว่าผู้อุทธรณ์ได้เรียกรับเงินจำนวนสามแสน
บาทจากผู้ร้องเรียน เพื่อจะให้ความช่วยเหลือทางคดีในชั้นการพิจารณาของศาลเพื่อให้พ้นโทษ

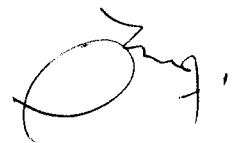
หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๘ /๒๕๕๒

และภริยาของผู้ร้องเรียนได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ปรากฏว่าผู้ร้องเรียน ถูกศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจึงมีการขอเงินคืน แต่ผู้อุทธรณ์คืนเงินให้เพียงห้าหมื่นบาท จึงมีการยื่นถวายฎีการ้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดได้แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนนี้ ต่อมา ก.อ.ได้พิจารณาผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๔๔ และ มาตรา ๔๙ แต่ตามพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติ ศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๔๗ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก.อ.จึงมีมติให้ลงโทษผู้อุทธรณ์ สถานงดบำเหน็จ ความชอบเป็นเวลาหนึ่งปี ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๒๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อ ศาลยุติธรรม

ในชั้นพิจารณา สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(คก)/ ๑๔๕๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการประชุม ก.อ.ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ ระเบียบวาระที่ ๕ ซึ่งเป็นการพิจารณาและมีมติ ก.อ.เกี่ยวกับความผิดและการลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ การพิจารณาให้ความเห็นของ ก.อ. ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ จำเป็นต้องเปิดเผยเพราะอาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ และเพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิของ ก.อ.ใน การพิจารณาให้ความเห็นในการประชุมดังกล่าวด้วย

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์จะยื่นฟ้องกรรมการอัยการเป็นบางคนที่ได้ลงความเห็นไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยให้ ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อจะได้ยื่น ฟ้องในคดีอาญาเฉพาะกรรมการอัยการที่ลงความเห็นให้ลงโทษผู้อุทธรณ์เท่านั้น หากผู้อุทธรณ์ ไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ต้องยื่นฟ้อง ก.อ.ทั้งหมดจำนวน ๑๒ คน (ยกเว้น นาย ข. นาย ค. และ พลเอก ง. ซึ่งลงมติว่าผู้อุทธรณ์ ไม่มีความผิดทางวินัย) ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิและเกิดความเสียหายแก่กรรมการอัยการที่ลง ความเห็นไม่ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๘ /๒๕๕๒

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีมติในที่ประชุมของ ก.อ. ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นและการใช้ดุลพินิจเฉพาะตัวของกรรมการอัยการแต่ละคนตามที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ไว้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ทราบว่าคุณใดอภิปรายในที่ประชุมอย่างไร และลงมติดังไร อาจมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอันเป็นอิสระของกรรมการอัยการซึ่งเป็นผู้อภิปรายและลงความเห็นในการประชุมครั้งดังกล่าว นอกจากนี้ การเปิดเผยให้ทราบความเห็นของกรรมการอัยการแต่ละคน เพื่อทำให้เกิดการนำไปเลือกฟ้องคดี อาจส่งผลเสียหายต่อการดำเนินงานของ ก.อ. ซึ่งมีความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว การที่สำนักงานอัยการสูงสุดใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

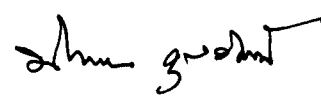

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

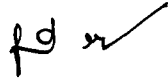
หัวหน้าคณะที่ ๔

พลเอก กรรมการ
(วิชิต บุนδυะวัฒน์)

 กรรมการ
(นายจ่านง เฉลิมฉัตร)

 กรรมการ
(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๘ /๒๕๕๒

(รองศาสตราจารย์ มন্ত্রী รูปสุวรรณ)

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต นัจเฉลิม)

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต นัจเฉลิม ขอดอนตัวไม่เข้าร่วมการพิจารณาในเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒